



5. Per causa de les pretensions colonials dels japonesos, que obligaven els coreans a abandonar la seva llengua, Kim Il-Sung va considerar necessari combatre els invasors.

- a) Vertader
- b) Fals

Ex. 1	Encerts	5	4	3	2	1	0
	Punts	3	2,25	1,50	1	0,50	0

Exercici 2

7 punts

Tot seguit escoltareu dues vegades un fragment del programa *L'estiuet*, emès el 16 d'agost de 2010 a Ràdio Pollença. Heu de triar, en cada cas, la resposta correcta.

(!) *Escriviu les respostes en el full òptic.*

6. S'Albufera...

- a) és un parc nacional que forma part de la llista RAMSAR de zones humides.
- b) és una zona humida d'una extensió relativament gran que les administracions estan obligades a protegir.
- c) és una zona humida, la importància internacional de la qual rau en el fet que va ser inclosa en la llista de zones d'alt valor ecològic del món.

7. És prou coneguda entre la població?

- a) Només entre l'estrangera, que freqüenta el parc en les seves vacances per la zona, en especial la platja des Comú.
- b) Encara que els visitants són majoritàriament estrangers, també rep la visita dels illencs, amb un nombre percentualment molt inferior.
- c) Dels mil set-cents visitants que té s'Albufera, incloent-hi la platja, el 82 % n'és estranger, cosa que indica que hi ha pocs illencs que hi van, i encara la majoria són escolars.



8. Per què és important l'aigua a s'Albufera?

- a) Perquè hi afavoreix l'aparició d'una gran biodiversitat, en concret ocells, fongs, insectes i plantes.
- b) Perquè atreu ocells que migren a les illes Balears des d'Europa i Àfrica per estar-hi.
- c) Perquè és l'única zona humida important de les Balears, que presenta un alt nivell de varietat biològica.

9. La cultura a què es refereix Biel Perelló...

- a) conserva talment com era s'Albufera: mostra professions i maneres de fer que ja van desaparèixer en el món actual i un entorn verge.
- b) té una funcionalitat important a l'hora de manejar el parc, ja que es fan servir els mètodes moderns per tal de, per exemple, controlar la vegetació.
- c) és, entre d'altres raons, un exponent de les invencions humanes, particularment de la capacitat de l'home per fer coses que en aparença semblen impossibles.

10. El canvi que s'ha esdevingut al llarg d'aquests vint anys ...

- a) és molt positiu a dins el parc, perquè se n'han fet millores que faciliten l'accés de la gent. L'amenaça exterior, però, de cada vegada és més forta.
- b) fa que es demostrï que la protecció de s'Albufera era necessària, ja que les transformacions en l'agricultura, amb unes pràctiques molt agressives, a més de la generació d'energia en centrals molt properes, són la gran amenaça a què s'enfronta el parc.
- c) s'ha fet visible tant en l'evolució d'un ús privat cap a un ús públic de la zona i en la millora de les condicions que afavoreixen la variabilitat d'organismes vius de qualsevol font.

Ex. 2	Encerts	5	4	3	2	1	0
	Punts	7	5,25	3,50	2,33	1,17	0



Àrea 2 Comprensió lectora 10 punts [mín. 5 punts]

Exercici 1 3 punts

Llegiu el text següent i digau si els enunciats que apareixen al final són veritaders (a) o falsos (b).

(!) *Escriviu les respostes en el full òptic.*

Art prehistòric, art rupestre. Les primeres manifestacions artístiques

L'art, com a mitjà d'expressió de l'home, sembla que ha existit des de sempre. No obstant això, aquesta afirmació és difícil de demostrar ja que, en un començament, potser s'empraven suports que no s'han conservat. Únicament quan per plasmar les seves inquietuds l'home fa servir materials no peribles és quan parlem d'allò que s'ha anomenat *art prehistòric*. L'ús de la fusta deixà pas a l'os, a l'ivori, a la banya de cérvol i a la pedra calcària, cosa que ha fet possible que hagin arribat fins als nostres dies obres escultòriques, relleus o gravats. La pintura, en un principi un ornament corporal, passa a fixar-se a les parets de les coves i d'alguns altres abrics naturals on també apareixen gravats.

Les manifestacions més antigues daten de cap a l'any 30.000 aC, època que coincideix amb el desenvolupament de l'aurinyacià, segon gran període del paleolític superior a l'Europa occidental. Durant aquest temps es produeixen canvis importants en el món prehistòric, causats, en gran part, per l'aparició d'un nou tipus humà, l'anomenat *home de Cromanyó (Homo sapiens fossilis)*, que imposarà noves formes de vida: habita en coves, perfecciona les tècniques de treball, es planteja l'existència d'estructures socials rudimentàries i desenvolupa, en successives etapes, unes manifestacions culturals pròpies dels grans caçadors, les quals se'ns fan en part comprensibles en estudiar-ne l'art.

La península Ibèrica és un territori privilegiat quant a aquests tipus d'expressions, cosa que en permet l'estudi del desenvolupament i l'evolució, i la presumpció de certs condicionaments bàsics que les feren possibles, com per exemple el medi natural en el qual es troben incloses. Tret dels grans massissos calcaris, no hi trobem restes d'art rupestre paleolític, perquè únicament n'hi ha en coves formades per l'erosió hidrològica de tipus càrstic. La pintura esquemàtica es localitza preferentment en penyateres abrigades, formades per quarsites i sorres, mentre que



les inscultures o gravats apareixen principalment a les regions on abunden les roques cristal·lines o les pissarres. És a dir, el caçador paleolític va organitzar la seva vida a les coves i fou en aquestes on necessàriament ens deixa les seves manifestacions pictòriques, mentre que els ramaders eneolítics i del bronze busquen l'abric de les penyateres, on ens deixen el seu record. Per tant, cada període de l'art prehistòric cerca expressar-se segons les possibilitats que li ofereix el medi.

El descobriment de la cova d'Altamira l'any 1879 assenyalava el començament de l'estudi d'un nou aspecte de la prehistòria, fins aleshores ignorat, que ha rebut el nom d'*art rupestre*. En podem definir, a grans trets, dos grans blocs perfectament individualitzats.

El primer i més antic és l'art quaternari o paleolític, perquè es desenvolupa durant l'etapa final d'aquest període. És l'obra d'uns pobles recol·lectors i caçadors que habitaren Europa entre el 30.000 aC i el 8.000 aC. Es caracteritza per una temàtica molt limitada, unes formes d'expressió que van des d'un realisme naturalista fins a un idealisme abstracte, lineal i geomètric, i un contingut molt simbòlic que escapa, en gran mesura, a la nostra comprensió. Les característiques d'aquest grup es troben plenament relacionades amb les pròpies dels pobles caçadors: el tema essencial és l'animal, que apareix lligat a sèries de representacions lineals i abstractes. La figura humana hi apareix únicament de manera excepcional. A grans trets podem dir que l'art paleolític ens ofereix, juntament amb allò que és real (animal), allò que és simbòlic i allò que és abstracte (ideomorf), i hi apareix en algunes situacions l'aspecte humà (antropomorf).

El segon gran grup és l'art dels pobles agricultors, ramaders i metal·lúrgics. Aquesta denominació abasta etapes molt diverses que corresponen a l'etapa que va entre l'aparició del neolític fins al període de transició bronze-ferro. Quant a les seves manifestacions pictòriques, mostren una clara tendència a l'expressió formal esquemàtica, que va des de les representacions abstractes i geomètriques a l'estilització convencional de la realitat. És evident el caràcter simbòlic i potser religiós de moltes de les seves representacions, encara que cal destacar que en la seva major part —com ara en les de la zona llewantina— presenten un gran sentit narratiu i historicista. Cronològicament, sembla que les primeres manifestacions daten d'entre el 6.000 aC i el 5.000 aC, i les etapes finals entre el 1.000 aC i el 600 aC.

Gemma Hernández Herrero i Josep Castells i Camp, «Pintures rupestres. El projecte "Corpus de pintures rupestres a Catalunya"». *Espais: revista del Departament de Política Territorial i Obres Públiques*, 52: 1990. Pàg. 46-53 (adaptat).



Enunciats:

1. L'art prehistòric comença a considerar-se com a tal quan s'empren suports que no s'esvaeixen, com ara la fusta i l'os.
2. L'origen de la pintura és de caire decoratiu en coves calcàries.
3. Durant l'aurinyacià l'home de Cromanyó es comença a organitzar socialment i deixa mostres d'una cultura de tipus cinegètic.
4. Les manifestacions d'art rupestre paleolític són abundants a la península Ibèrica, encara que la preservació de les peces varia en funció del material que és més corrent a la zona.
5. Tant l'art quaternari com l'art dels pobles agricultors, ramaders i metal·lúrgics comparteixen la representació realista i l'abstracta, amb concrecions diverses.

Ex. 1	Encerts	5	4	3	2	1	0
	Punts	3	2,25	1,50	1	0,50	0



Exercici 2

7 punts

Llegiu el text següent i triau, en cada cas, la resposta correcta.

(!) *Escriviu les respostes en el full òptic.*

L'espia que passava fred

L'obstinació per simplificar Josep Pla és una empresa vana, però sempre hi ha qui ho intenta. La polseguera pel Pla espia franquista és recent, un episodi amb zones obagues, sobretot si no s'està al cas del que va ser la tragèdia intel·lectual europea dels anys trenta. Perquè Pla era això en bona part, complexitat irreductible i la lucidesa rara que preveu els despropòsits de cada circumstància històrica. En realitat, Pla sempre s'escapoleix. Com enjudiciar l'home que cada dia apunta el que menja, quan en realitat beu més que no pas menja? En una edició tan suggestiva com rigorosa del professor Xavier Pla, ja és a les llibreries *La vida lenta. Notes inèdites de 1956, 1957 i 1964*. Són tres agendes, anotacions brevíssimes que l'escriptor pren com a recordatori per a futurs dietaris en amplitud o per a la passió tan incontenible d'escriure més i més, tot i que al mateix temps estava immers en diversos llibres a l'any i centenars d'articles. Com en altres notes ja publicades, Josep Pla és el solitari que escriu *full time*, però sense deixar de portar una vida agitada per la beguda en excés, per la loquacitat imparable del tímid, en fi, per la curiositat i l'embranchida sensual que li porta a fabulacions il·lusòries que per pudor només insinua. El mateix passava amb les notes de 1967 i 1968 publicades en el volum *El viatge s'acaba*.

La vida lenta no és una obra literària en el seu sentit ple. No hi falta la monotonia de les agendes telegràfiques —el dia a dia, el menú, la beguda que consumeix, l'insomni— però, a més de ser un material biogràfic de primera per a qualsevol planià, hi abunden les pinzellades, els detalls, el tret creatiu que van més enllà de l'acotació horària sobre un viatge o una conversa. Pla enumera i, de sobte, l'escriptor sobrepasa la pàgina d'agenda i deixa l'empremta digital de la seva millor literatura. Segurament, *La vida lenta* no és el llibre més indicat per a qui vulgui estrenar-se amb Pla o tot just comenci a llegir-lo, però per als planians té moments d'aquesta fugaç bellesa de les fulles que el vent arrossega a la tardor. Són notes que després es converteixen en articles per al setmanari *Destino*, segons ha rastrejat minuciosament Xavier Pla. Queden inèdites les notes d'uns mesos de 1936. A part d'escriure els volums que edita a Selecta, estava revisant —reescrivint— *El quadern gris*.

Irremeiablement, la política continua sent una passió per al Pla espectador. Parla de "la relativa capacitat del català per a la política". El franquisme l'aclapara, la



censura l'esgota. Greu pessimisme sobre Espanya. Voldria emigrar, qui sap on. La veritat és que entre els seus viatges d'aquells anys per a *Destino*, Itàlia continua enamorant-lo. Entre ressaca i ressaca, "el més important de la vida és dormir". Fer la maleta en un instant i després tornar a Llofriu, com sigui. Quan viatja, no deixa d'enyorar la masia del seu llinatge, encara que sigui tan freda. Voldria anar cap a Palafrugell, Barcelona el cansa massa. A Madrid no hi va. Li hi queden uns pocs amics i massa coneguts. Editors, polítics, exiliats que tornen, la colla de Palafrugell, inesgotable i extraviada. L'impressionen la intel·ligència de Dionisio Ridruejo o de Vicens Vives. L'afecta el càncer fatídic de Gaziol. Anota esdeveniments com la intervenció militar a Suez, la tragèdia d'Hongria o el triomf del laborisme britànic, però sense aprofundir-hi, excepte quan com un diamant entre les cendres apareix l'adjectiu únic, insubstituïble. A Suècia hi contempla un crepuscle "dolç i àton". Descriu "ulls de neurosi" del vell poeta Josep Sebastià Pons. De Cotlliure en diu que té un color únic a Europa perquè combina el color de dentífric i de tabac amb la pissarra negra.

Casar-se, anar-se'n a qualsevol lloc, envellir de manera indeclinable, però tal vegada precoç, si considerem que va morir el 1981. El 1956 creu que potser només li queden tres anys de vida. Continua enlluernat per la intensa memòria sensual d'Aurora Perea, l'amant dels anys quaranta que se'n va anar a Buenos Aires. L'escriptor llegeix cada matinada, gairebé en llevar-se. Llegeix la revista *Il Borghese*, nucli italià de l'inconformisme conservador en què havia escrit Montanelli. Segueix amb la seva admiració per *The New Yorker*, avui convertit en una altra cosa. Repassa *Le Monde*. Es fia molt del *Journal de Genève*. Queda clar fins a quin punt els dietaris de Junes Renard o de Léautaud l'influeixen. Pensa que sumar Voltaire a Chateaubriand seria la gran fórmula. Llegeix una vegada més els moralistes francesos del segle XVII. I també les cartes de Madame de Sevigné, però malgrat tot diu que la literatura anglesa és l'única confortable. Parla del "romanticisme frenètic" del diari de Kafka perquè només escriu sobre si mateix. "Mala vida, sempre la mateixa vida". Però queden els dies color d'absenta, els vins del Rin, el rossinyol entre les branques, el vent que porta l'olor de les primeres violetes.

Valentí Puig. *El País*, 17 de novembre de 2014 (adaptat).



Preguntes:

6. És senzill intentar entendre Josep Pla?
 - a) No, és el problema que té amb la beguda el que en complica la identitat.
 - b) Encara que aparentment sembla que no, és més senzill del que pareix, perquè la tragèdia intel·lectual del període previ a la guerra presenta zones fosques que l'expliquen.
 - c) No, perquè és un personatge amb grans contradiccions i una gran intel·ligència per fugir dels desencerts de cada període històric.

7. *La vida lenta* és...
 - a) la recopilació de tres agendes que havien de servir com a base per a llibres posteriors, en moments en què Pla mandrejava.
 - b) un conjunt d'observacions que Pla combinava amb l'escriptura d'altres llibres i amb la vida dissoluta.
 - c) una mostra de la passió per l'escriptura de Pla, que representen les fabulacions del solitari que ha de fer d'espia per sobreviure.

8. Quin interès, segons Valentí Puig, té *La vida lenta*?
 - a) És un llibre desigual, que no arriba al nivell d'altres obres de Pla, però que de cap manera es pot considerar com a insignificant.
 - b) És un text merament anecdòtic, però que ofereix l'atractiu de mostrar detalls de la biografia de l'autor.
 - c) És una obra important en la bibliografia de Pla, perquè en moltes ocasions transcendeix la pàgina d'agenda i fa evident la grandesa de l'autor.

9. El llibre fa evident que...
 - a) la posició de Pla en termes polítics és molt crítica amb el franquisme, de manera que ha de fugir cap a altres llocs d'Europa.
 - b) Itàlia és el seu lloc preferit, de manera que s'hi passa tot el temps que pot, amb la por de morir al cap de tres anys.
 - c) la nostàlgia del lloc d'origen és sempre present en la mentalitat de l'escriptor.



10. Com reflecteix *La vida lenta* les circumstàncies personals de Pla?

- a) Assenyala el seu desig de trobar una estabilitat abans de la seva mort, que havia d'ocórrer aviat.
- b) Palesa el desordre en la vida de l'escriptor, que enyora la seva amant i beu per oblidar-la.
- c) Mostra la melangia per la memòria de la seva antiga amistançada.

11. Quina descripció fa dels esdeveniments contemporanis?

- a) Els tracta d'una manera superficial, sense cap profunditat.
- b) Malgrat el relat succint, l'ús del llenguatge li confereix la pregonesa necessària.
- c) Mostra una comprensió única de l'actualitat del moment i n'ofereix una caracterització detallada.

12. *La vida lenta* mostra les lectures de Pla, de manera que...

- a) s'hi observa un eclecticisme que contribueix a la seva imatge polièdrica.
- b) es fa patent la francofília de l'escriptor empordanès i el rebuig de la literatura britànica, que considera massa confortable.
- c) es confirma l'interès de Pla pel romanticisme kafià i els escriptors italians.

Ex. 2	Encerts	7	6	5	4	3	2	1	0
	Punts	7	5,83	4,67	3,50	2,63	1,75	0,88	0



Àrea 3 Domini pràctic del sistema lingüístic 20 punts [mín. 10 punts]

Senyalau, en cada cas, l'opció correcta:

(!) *Escriviu les respostes en el full òptic.*

1. _____ com solucionarem això.
 - a) Duim tres dies pensant
 - b) Fa tres dies que pensam
 - c) Portem tres dies pensant en

2. La formació _____ és obligatòria per exercir de mestre a les Illes Balears.
 - a) sociocultural
 - b) socio-cultural
 - c) sòciocultural

3. _____ agradava tant el to _____ que tothom en fugia.
 - a) Els hi / ampulós
 - b) Els / ampul·lós
 - c) Els hi / ampul·lós

4. Vaig quedar _____ amb l' _____ de la peça .
 - a) estorat / harmonia
 - b) astorat / armonia
 - c) astorat / harmonia



5. Aquella dona és molt _____. Tracta la gent sense cap mirament.
- a) rude
 - b) ruda
 - c) totes dues són correctes
6. El llenguatge esdevé objecte d'atenció i de pensament, i, _____, el centre _____ s'anomena *activitat metalingüística*
- a) consegüentment / del que
 - b) conseqüentment / d'allò què
 - c) consegüentment / de què
7. Tria la frase correcta:
- a) El metge li ha recomanat una dosi triple d'antibiòtic contra l'eczema.
 - b) El metge li ha recomanat una dosi triple d'antibiòtic contra l'eczema.
 - c) El metge li ha recomanat una dosi tripla d'antibiòtic contra l'eczema.
8. Elegiu la frase correcta:
- a) La qüestió era tan evident que no tenia volta de fulla.
 - b) La qüestió era tan evident que no tenia retop.
 - c) La qüestió era tan òbvia que no tenia volta de full.
9. Si m'ho _____, t'hi _____.
- a) demanaves / acompanyaria
 - b) demanassis / hauria acompanyat
 - c) haguessis demanat / hagués acompanyat



10. Organitzaren la reunió _____. Són uns _____.
- a) a corre-cuita / matussers
 - b) a la correguda / destrallers
 - c) a correquita / potiners
11. Hem consentit callar _____ [...] tots els records que dúiem al cor de les butxaques s'han esvaït per sempre.
- a) massa adés adés
 - b) massa espesses vegades
 - c) gaire d'antuvi
12. Quin d'aquests grups de verbs derivats és correcte?
- a) estretir / afonar / esclofollar
 - b) assermonar / escrostonar / trentollar
 - c) sadollar / pol·luir / ametrallar
13. Havia decidit comprar tres llibres, _____ havia de ser una novel·la.
- a) un dels quals
 - b) un d'ells
 - c) que un
14. Vaig exigir ____ veure el gerent, perquè allò havia estat inacceptable.
- a) de
 - b) Ø
 - c) Ambdós són correctes



15. Ahir es va convocar _____ Col·loqui de Llengua i Literatura _____.
- a) el XI / Catalana
 - b) l'XIè / Catalana
 - c) l'XI / Catalanes
16. L'orquestra de _____ va interpretar una obra de Xavier Montsalvatge.
- a) cambra
 - b) càmera
 - c) totes dues són correctes
17. Quina d'aquestes frases és correcta?
- a) No s'acceptaran els recursos per vàries raons.
 - b) No s'acceptaran els recursos per diverses raons.
 - c) No es van a acceptar els recursos per variades raons.
18. Per al festival de jazz d'enguany, han contractat una cantant _____ i un guitarrista _____.
- a) nordamericana / hispanossuís
 - b) nortamericana / hispano-suís
 - c) nord-americana / hispanosuís
19. —Deixa això! —diu la mare— A la butxaca, no! _____.
- a) Treu-t'ho de la butxaca
 - b) Treu-t'hi això
 - c) Treu-te-n'ho



20. El perfum del _____ és molt _____.
- a) llessamí / flagrant
 - b) gesamí / fregrant
 - c) gessamí / fragant
21. _____ bo que compràssim l'ametlla _____.
- a) Fóra / molta
 - b) Fora / mòlta
 - c) Fóra / mòlta
22. _____ que _____ no és necessari com a suplement vitamínic a les Balears sembla una obvietat.
- a) Arguir / el iode
 - b) Argüir / el iode
 - c) Argüir / l'iode
23. Quina d'aquestes frases és correcta?
- a) Avui veurem aquella pel·lícula de la qual ens n'han parlat tant.
 - b) Avui veurem aquella pel·lícula de la qual ens han parlat tant.
 - c) Avui veurem aquella pel·lícula de la qual n'han parlat tant.
24. Aquest ha fet molta _____ a la vida. Va sortir del _____ i ja té una fortuna!
- a) veta / no-res
 - b) beta / no-res
 - c) via / no res



25. Diu que _____ en els moments més inconvenients, però ell sempre ha _____ de mi.

- a) desaparesc / depengut
- b) desaparec / depès
- c) desaparec / depengut

26. Quina d'aquestes frases és correcta?

- a) Al partit de rugby, l'ala dret va avançar per la banda, podent marcar l'assaig.
- b) Al partit de rugbi, l'ala dret va avançar per la banda, poguent marcar l'assaig.
- c) Cap de les dues és correcta.

27. La capella de Sant Ramon Begur té una façana amb campanar d' _____, centrat, de forma _____.

- a) espadanya / trapezoïdal
- b) espedanya / trapezoïdal
- c) espadanya / trapezoidal

28. Va _____ el títol de graduat l'any passat.

- a) obtindre
- b) obtendre
- c) obtenir

29. El _____ mai no té cap _____.

- a) políglot / handicap
- b) políglota / hàndicap
- c) políglot / handicap



30. Això no és veritat, jo no _____ que hi _____.

- a) vaig dir / cabés
- b) diguí / capigués
- c) digué / cabessi

31. Quina d'aquestes frases és incorrecta?

- a) Per acabar, afegir que estam encantats que hàgiu pogut assistir a la conferència.
- b) En haver clos l'acte, se us oferirà un refrigeri en aquesta mateixa sala.
- c) Posat que hi hagi algun problema, podeu adreçar-vos a qualsevol de nosaltres.

32. Ens digueren que no tocàssim el menjar, però la mà _____ anava tota sola.

- a) se n'
- b) se me n'hi
- c) se li'n

Encerts	32	31	30	29	28	27	26	25	
Punts	20	19,23	18,46	17,69	16,92	16,15	15,38	14,62	
Encerts	24	23	22	21	20	19	18	17	
Punts	13,85	13,08	12,31	11,54	10,77	10	9,47	8,95	
Encerts	16	15	14	13	12	11	10	9	
Punts	8,42	7,89	7,37	6,84	6,32	5,79	5,26	4,74	
Encerts	8	7	6	5	4	3	2	1	0
Punts	4,21	3,68	3,16	2,63	2,11	1,58	1,05	0,53	0



Àrea 4 Expressió escrita 35 punts [mín. 17,5 punts]

Exercici 1 5 punts

Exercici 1

Resumiu el text següent. (El text té 625 paraules)

La robòtica quàntica fa realitat la ciència-ficció

La robòtica quàntica avança. Els científics intenten desenvolupar instruccions lògiques prou flexibles perquè els ordinadors siguin capaços d'aprendre per si mateixos i, d'aquesta manera, fer previsions amb més precisió. El "quan tu hi vas, jo en torno" serà possiblement el patró de *pensament* cibernètic més usual en el futur pel que fa a les relacions amb els humans. Els pilars del pròxim robot humanoide s'estan construint, a imatge i semblança de l'ésser humà.

Investigadors de la Universitat Complutense de Madrid (UCM) i la Universitat d'Innsbruck (Àustria) publiquen un treball a la revista *Physical Review X* en què auguren que la computació quàntica obre nous desenvolupaments en el camp de la robòtica i en aquells relacionats amb la intel·ligència artificial. Per primera vegada, aquests científics han demostrat que les màquines quàntiques s'adapten a situacions on les clàssiques no acaben els processos d'aprenentatge i resposta. Aquests investigadors afirmen que les màquines quàntiques poden respondre de forma òptima i més ràpida a l'hora d'actuar davant l'entorn que les envolta.

La denominada *intel·ligència artificial quàntica* és un àmbit en què la companyia Google ha començat a invertir milions de dòlars mitjançant la creació d'un laboratori especialitzat en col·laboració amb la NASA. Davant l'envergadura dels patrocinadors, pocs dubten de l'èxit de les investigacions. Però, què és això de la robòtica quàntica? Es basa en arquitectures lògiques que utilitzen algorismes més veloços i flexibles que els habituals, un esglau revolucionari davant la lògica del "si-aleshores". Els computadors quàntics de D-Wave Systems per a Google, per exemple, són sistemes que costen al voltant dels 10 o 15 milions de dòlars, utilitzen 512 qbits i són 3.600 vegades més ràpids que un computador convencional.

Aquesta monstruosa potència de càlcul es destina al desenvolupament d'aplicacions que permetran a Google serveis de recerca més efectius. La idea és que el sistema sigui capaç d'avançar-se als desitjos de l'usuari i oferir-li informació abans fins i tot que la demani. Això es pot fer a través de l'adaptació a l'usuari, el coneixement de



l'historial, la posició geogràfica, informacions generades en el passat, l'acumulació dels patrons de comportament anteriors, etcètera. El sistema, dotat d'un motor quàntic, és capaç d'entrellaçar informació amb certa iniciativa, és capaç de predir més enllà dels denominats *programes experts*, que simplement analitzen la informació mitjançant seqüències lògiques després de respostes. Alguns científics apunten que aquests nous sistemes quàntics seran capaços de reconèixer la veu i processar el llenguatge natural per aquesta flexibilitat "tan humana".

"En el cas d'entorns molt exigents i impacients, el resultat és que el robot quàntic es pot adaptar i sobreviure, mentre que el robot clàssic està destinat a defallir", expliquen G. Davide Paparo i Miguel A. Martín-Delgado, els dos investigadors de la UCM que han participat en l'estudi. El seu treball teòric s'ha centrat a accelerar de manera quàntica un dels punts més difícils de resoldre en informàtica: l'aprenentatge robòtic, que s'utilitza per elaborar models i prediccions molt precises. S'apliquen també per conèixer l'evolució del clima, les malalties o en el desenvolupament dels motors de recerca per Internet. "Construir un model és realment un acte creatiu, però els ordinadors clàssics no són bons en això —diu Martín-Delgado. Aquí és on entra en joc la computació quàntica. Els guanys que aporta no són només quantitius pel que fa a més velocitat, també són qualitius".

Altres desenvolupaments en el camp de la robòtica humana s'acosten més al que anunciava la pel·lícula *Blade Runner*. Aquells que visitin el museu de la ciència de Tòquio podran veure el grau de sofisticació de la humanització de robots. Trufar la computació quàntica amb aquests robots d'aspecte humà farà que la visió del 2019 de la pel·lícula protagonitzada per Harrison Ford estigui més a prop que mai, tot i que encara queda molt per fer.

Eduardo López Alonso, *El periódico*, 3 d'octubre de 2014 (adaptat).



Exercici 2

10 punts

Comentari de text

A continuació teniu un fragment d'un text. Llegiu-lo i comentau-ne els aspectes següents:

- Tipus de text
- Tema
- Estructura
- Comentari estilístic

[El comentari ha de ser un text expositiu. No s'accepten esquemes.]

Aquest home

*Voir c'est fermer les yeux*¹

Wols²

Hi ha paraules que semblen papallones multicolors. Volen per l'aire i es fonen en la llum daurada del sol vers el no-res, vers més enllà de l'atrotinada sola de les meves sabates. Naturalment, estic ajaçat a terra amb les mans entrelaçades sota la nuca, i penso que res no val la pena d'ésser pensat i que res no té cap sentit ja per a mi. Tanco els ulls per veure-hi millor, això és el que dic. Escolto la respiració asmàtica de Lessi, que de tant en tant estossega al meu costat. Lessi és el meu gos.

¹ Veure-hi és tancar els ulls.

² Wols (Berlín, 27 de maig de 1913 —París, 1 de setembre de 1951). Nom amb el qual és conegut el pintor alemany naturalitzat francès Alfred Wolfgang Schulze. Educat a Dresden, seguí la tradició alemanya expressionista (Kokoschka, O.Dix, Grosz), l'experiència de la Bauhaus de Berlín i la influència de Moholy-Nagy, amb qui realitzà el primer viatge a París (1932), on s'instal·là l'any 1935; allí contactà amb Ozenfant, Léger, Arp, Calder, etc. De primer es dedicà a la fotografia, fins el 1939. En 1946-51 esdevingué capdavanter de l'anomenada abstracció lírica europea, amb una acusada personalitat: en la seva obra, antigeomètrica i informalista, introduí la mobilitat de l'espai i la influència del pensament oriental (*Enciclopèdia Catalana*).



Res no té sentit en el món, i *on raconte ses petits contes à travers petits bouts de papier*.³ Tampoc això no té cap sentit, naturalment. Veig, a través de les meves parpelles, xarxes sagnants, oceans profunds, la perla màgica del meu patir, núvols, pèls mullats, cavitats de víscera, quelcom que s'agita i es crispa amb violència. Potser demà explicaré tot això en un tros de paper brut.

És possible que fos d'aquesta manera, i que l'escena es repetís algunes vegades. Ara el veig en aquesta fotografia, una mica esvaït i amb el seu esguard trist i derrotat. No té res més, és molt pobre. Sovint, però, s'afanya damunt el paper i, de sobte, l'assalta la frívola coqueteria de signar-lo. Però ni aquest era el seu nom.

A la fi, va morir-se com tothom, deixant-nos els seus minúsculs papers. És segur que Lessi va plorar-lo.

Joan Perucho, «Aquest home». *Diana i la mar morta*. Barcelona: Edicions 62, 2003. Pàg. 95-96.

³ Hom conta el seus petits contes a través de petits trossos de paper.



Exercici 3

20 punts

Representau un grup excursionista. Plantejau de fer una visita a unes cases de possessió que no estan obertes al públic, que es troben al costat d'un poblat talaiòtic ben conservat. Pensau d'acabar la visita amb una berenada. Ja heu contactat per correu electrònic amb els representants legals dels propietaris i us han respost negativament (vegeu-ne un fragment a sota). Redactau una carta formal fent un darrer intent per aconseguir l'autorització. Aprofitau la informació que us especificam a les notes (250-300 paraules).

- Si el cos té 230 paraules o menys, no es corregirà.
- «... No contractam guies i habitualment no permetem la visita de grans grups com el que vostè proposa per raons de seguretat i per garantir la conservació de les restes arqueològiques. Segons la llei estam obligats a permetre la visita al poblat talaiòtic, però també hem d'assegurar la seguretat tant dels visitants com de les peces. D'altra banda, les cases de possessió no són ni un museu ni una atracció turística, sinó un lloc habitat. Pel que fa a l'última demanda, també ens hi hem de negar, perquè el bosc on vostès sol·liciten de fer la berenada és un espai amb un fràgil equilibri ambiental que seria destorbat amb la presència humana...»

Notes

- Cases de possessió històriques
- Clastra del segle XVII
- Tafona encara activa
- Torre de defensa del segle XV
- Fresc del segle XVI
- Poblat talaiòtic únic.
- Drets dels visitants.
- Punt fundacional del grup excursionista: respecte dels valors arqueològics i naturals

SUPÒSIT 1

Àrea 5 **Expressió oral** **25 punts [mín. 12,5 punts]**

Exercici 1

Presentació de l'examinand

[-----]

Exercici 2

5 punts

Lectura en veu alta

XENOFÒBIA

L'odi a l'estranger, al foraster, ha estat, sempre i a tot arreu, causa de grans bestieses i de decisions sublimes, de crims salvatges i de poemes preciosos, de sacrificis sagrats i d'abusos remuneradors. Hi ha moltes formes de patriotisme que no són sinó mera xenofòbia, perquè sovint els habitants d'una «pàtria» només arriben a sentir-se'n «patriotes» quan s'imaginen o es troben en fricció amb els veïns de la «pàtria» del costat. En qualsevol cas, l'estranger és un punt de referència polèmic, probablement imprescindible, per a un patriotisme agressiu. Com que l'estranger sol ser, al seu torn, patriota del seu país i respecte a ell adopta una actitud semblant, la col·lisió resulta fatal. Tota xenofòbia contesta a una altra xenofòbia, ja que tots som «estrangers» per a algú. I de l'estranger, en fem un enemic: cada estranger és un enemic potencial. Només la moderna expansió del turisme comença a derogar aquest principi de vella prosàpia sentimental: ara el foraster se'ns presenta com a client. No sé si el turisme acabarà esmussant la xenofòbia: ho dubto. Les històries nacionals ressenyen llistes de fets heroics perpetrats pels indígenes contra els estrangers, i amb aquesta mena de records els mestres d'escola eduquen els seus deixebles.

Personalment opino que tot això és més aviat deplorable. Les aparences del món actual acusen, si no una minva vertiginosa de la xenofòbia, sí una atenuació del seu risc bel·licós. Almenys en grans àrees del planeta, l'antagonisme que ofereix possibilitats d'esdevenir tràgic no és ja el de poble a poble, sinó el de sistema a sistema. Certament, en aquest nou pla es repeteix, si voleu en altres termes, el mateix fenomen: una espècie de «xenofòbia» de classes, amb una dialèctica nova, però no del tot diferent en les conseqüències. L'antiga xenofòbia, l'autèntica xenofòbia, l'odi a l'estranger, tanmateix, perdura i perdurarà per molt de temps encara. Ni que sigui mentre els estats tinguin escoles obertes...

Fuster, Joan. *Diccionari per a ociosos*. Barcelona: Edicions 62, 2012 (adaptació).

Exercici 3

15 punts

Intervenció individual

Participau en una taula rodona sobre la necessitat d'ampliar una carretera.

Examinand A: sou el representat de l'associació de veïns del barri que se situa al costat del traçat projectat. Hi estau en contra. Defensau que les molèsties a la zona serien massa importants i que no és imprescindible.

Examinand B: sou el representant d'una associació de conductors. Hi estau a favor. Pensau que és una gran iniciativa que millorarà la fluïdesa del trànsit i la seguretat viària.

Exercici 4

5 punts

Situació comunicativa. Exercici d'interacció

Participau en un col·loqui sobre la presència d'infants a concursos de la televisió.

Examinand A: propugnau que s'hauria de prohibir que els infants vagin a concursos de televisió, perquè es tracta d'una explotació que pot tenir conseqüències a llarg termini.

Examinand B: defensau que els pares han de tenir dret a dur els seus fills on vulguin i, a més, que suposa una oportunitat de construir un futur per a ells.

SUPÒSIT 2

Àrea 5 **Expressió oral** **25 punts [mín. 12,5 punts]**

Exercici 1

Presentació de l'examinand

[-----]

Exercici 2

5 punts

Lectura en veu alta

GENT

Quan diem «la gent», mai —o quasi mai—, en general, no volem al·ludir-nos a nosaltres mateixos. Jo dic «la gent» i designo els altres. I sí: la gent són els altres. Per definició, la gent són els altres, i no jo. Ens resistim a veure'ns sumits, o submisos, en la indeterminació d'un grup, d'un magma humà confús i ofuscat. Ni tan sols si ens hi trobem, ni tan sols en el cas d'haver-nos trobat materialment immersos en aquella multitud, no acceptem de reconèixer-nos-hi. D'altres paraules, com ara *poble*, o *colla*, o *societat*, o *partit*, o *equip*, quan ens inclouen, ens semblen justes en la nostra inclusió: fins i tot hi admeten un possessiu —«el meu poble», «la meva colla», «la meva societat», «el meu partit», «el meu equip»— que subratlla la nostra adhesió. No diem, però, «la nostra gent», si no és emprant el terme *gent* amb un sentit de precisa sinonímia amb qualssevol d'aquests vocables. El mot, així retallat, intercala una distància distintiva entre el qui el pronuncia i el conglomerat a què es refereix. «La gent feia això o allò», «la gent cridava», «la gent que sortia del futbol o del cinema»: aquesta mena d'expressions solen ser dites de vegades pels mateixos que hi eren i que, això no obstant, en dir-les, se'n desenten. Les podrien dir tots i cada un dels que hi eren. I tothom tindria raó. El concepte de «gent» només se'ns fa evident quan, ni que sigui mentalment, ens n'hem separat. Més encara: en la mesura que arribem al concepte de gent, ja hem deixat de formar part de la gent, deixem de ser gent, malgrat que la nostra presència física segueixi inserida en l'aglomeració. Però això és un miratge. No hi ha dubte que la gent són els altres —i cadascú de nosaltres.

Fuster, Joan. *Diccionari per a ociosos*. Barcelona: Edicions 62, 2012 (adaptació).

Exercici 3	15 punts
-------------------	-----------------

Intervenció individual

Situació comunicativa. Exercici d'interacció

Participau en un debat en un programa de televisió entorn de l'ús d'animals com a espectacle o exhibició (circs, xous eqüestres, zoos, aquàriums...).

Examinand A: estau a favor que s'hi utilitzin animals. S'ha fet sempre i agrada als infants. En el cas de zoos i aquàriums, poden contribuir a la conservació d'espècies i ofereix als animals l'alimentació més adequada.

Examinand B: estau en contra que s'hi utilitzin animals, perquè és anar contra els seus instints, els manté en captivitat de per vida, es tendeix a maltractar-los i els converteix en una atracció de fira, entre d'altres raons.

Exercici 4	5 punts
-------------------	----------------

Situació comunicativa. Exercici d'interacció

Participau en un debat sobre la compra per correu o per Internet.

Examinand A: defensau els avantatges de l'adquisició de mercaderies mitjançant Internet o per correu, perquè és molt còmode rebre els productes a casa, a més de poder reduir la despesa mitjançant la comparació d'ofertes diverses de manera molt senzilla.

Examinand B: pensau que la compra per correu o per Internet perjudica la vida ciutadana, a més de representar riscos per al comprador, perquè no pot veure el producte abans de comprar-lo o pot ser víctima de frau o enganys.

SUPÒSIT 3

Àrea 5 **Expressió oral** **25 punts [mín. 12,5 punts]**

Exercici 1

Presentació de l'examinand

[-----]

Exercici 2

5 punts

Lectura en veu alta

Dos anys de sanció a Astèrix

Durant més de 40 anys els nens de mig Europa s'han fet grans imaginant-se que són uns valents lluitadors contra l'Imperi romà. Ells sempre han estat els *bons*, és a dir els gals, mentre que els romans eren, òbviament, els *dolents*. Els nostres fills han crescut llegint còmics, veient pel·lícules a la televisió i, ara, a l'ordinador o anant al cine, on Astèrix es presenta com el primer heroi de la història, el primer lluitador contra la tirania, el personatge que enarborava el triple missatge que molts anys després que naixés i morís encarnaria l'origen de la Revolució Francesa: llibertat, igualtat i fraternitat.

Doncs el que són les coses, en aquests temps que tot canvia (segurament per anar a pitjor), en què ja es comença a dir allò que qualsevol temps passat va ser millor, Astèrix, el primer heroi francès, en un altre temps anomenat gal, si s'assegués davant els tres jutges del Tribunal d'Arbitratge Esportiu (TAS), molt poques dades podria aportar per defensar-se de l'acusació de dopatge. Astèrix seria condemnat a dos anys de sanció per no poder justificar la composició de la poció màgica, el secret més ben guardat pel druida Panoràmix. El que és més, segurament, si entre els lletrats del TAS n'hi hagués algun que, a part d'advocat, fos druida —ja se sap, els elements màgics que donen una força sobrehumana només es poden transmetre de druida a druida— i aconseguís la fórmula, de seguida seria inclosa dins de les substàncies prohibides del Codi Mundial Antidopatge.

Si ho pensem bé, doncs, els llibres d'Astèrix són una *apologia* del dopatge, perquè venç els seus rivals no per l'entrenament amb l'escut i l'espasa, no per passar-se hores i hores corrent per ser més ràpid que els romans, no. El secret d'Astèrix per ser millor que els seus contrincants és només una substància prohibida no identificada que es diu *poció màgica*. Vés per on.

López Egea, Sergi. *El Periódico de Catalunya*, 16 de febrer de 2012 (adaptat).

Exercici 3

15 punts

Intervenció individual

Participau en un debat sobre la moda de córrer.

Examinand A: defensau que és molt positiva, perquè, entre d'altres avantatges, ajuda a mantenir la població en forma i en disminueix els problemes físics i psicològics.

Examinand B: sosteniu que és negativa, perquè la gent en general ho fa sense cap tipus d'assessorament i sol tenir més inconvenients que avantatges. A més, es tracta d'un mètode més de les marques per impulsar el consum.

Exercici 4

5 punts

Situació comunicativa. Exercici d'interacció

Participau en un programa de televisió que tracta la presència de l'educació artística i la música en l'educació des d'edats molt primerenques.

Examinand A: advocau que és imprescindible que es fomenti l'activitat artística dels infants, que no només té avantatges per a la motricitat, la creativitat i la imaginació, sinó també s'estenen a les altres disciplines.

Examinand B: defensau que el que importa és que els infants aprenguin les matèries instrumentals, com són les matemàtiques i la llengua, juntament amb altres coneixements, com ara la història o les ciències naturals. Les matèries creatives les poden fer amb la família o en activitats extraescolars.

